

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przewóz pasażerów otwartą szalupą po wodach śródlądowych Amsterdamu, w szczególności w celu oferowania rejsów statkiem w zamian za opłatę lub w celu wynajmu statku do organizacji imprez okolicznościowych, jak ma to miejsce w niniejszym przypadku, stanowi usługę, do której mają zastosowanie przepisy dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36), z uwzględnieniem wyjątku przewidzianego w art. 2 ust. 2 lit. d) tej dyrektywy?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy rozdział III dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) ma zastosowanie do czysto krajowych sytuacji oraz czy przy ocenie kwestii, czy rozdział ten znajduje zastosowanie, stosuje się orzecznictwo Trybunału dotyczące postanowień traktatu w zakresie swobody przedsiębiorczości i swobodnego przepływu usług w czysto krajowych sytuacjach?
- 3) Jeżeli odpowiedź na pytanie drugie brzmi w ten sposób, że orzecznictwo Trybunału dotyczące postanowień traktatu w zakresie swobody przedsiębiorczości i swobodnego przepływu usług w czysto krajowej sytuacji stosuje się przy ocenie kwestii, czy rozdział III dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) ma zastosowanie, to:
 - a) czy sądy krajowe muszą stosować przepisy rozdziału III dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) w przypadku takim jak niniejszy, w którym usługodawca nie prowadzi przedsiębiorstwa w sposób transgraniczny ani nie świadczy usług transgranicznych, a mimo to powołuje się na te przepisy?
 - b) czy dla odpowiedzi na powyższe pytanie istotne jest, że przewidywalnie usługi będą przede wszystkim świadczone na rzecz mieszkańców Niderlandów?
 - c) czy w celu udzielenia odpowiedzi na powyższe pytanie trzeba ustalić, czy przedsiębiorstwa mające siedzibę w innych państwach członkowskich były lub będą rzeczywiście zainteresowane świadczeniem takich samych lub podobnych usług?
- 4) Czy z art. 11 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) wynika, że w przypadku gdy liczba zezwoleń jest ograniczona z powodu nadrzędnych względów interesu publicznego, należy również ograniczyć okres ważności zezwoleń także w świetle celu tej dyrektywy polegającego na zapewnieniu wolnego dostępu do rynku usług, czy też należy to do uznania właściwego organu państwa członkowskiego?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 14 lipca 2014 r. – J. Harmsen przeciwko Burgemeester van Amsterdam**

(Sprawa C-341/14)

(2014/C 339/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: J. Harmsen

Druga strona postępowania: Burgemeester van Amsterdam

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozdział III dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) ma zastosowanie do czysto krajowych sytuacji oraz czy przy ocenie kwestii, czy rozdział ten znajduje zastosowanie, stosuje się orzecznictwo Trybunału dotyczące postanowień traktatu w zakresie swobody przedsiębiorczości i swobodnego przepływu usług w czysto krajowych sytuacjach?

- 2) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze brzmi w ten sposób, że orzecznictwo Trybunału dotyczące postanowień traktatu w zakresie swobody przedsiębiorczości i swobodnego przepływu usług w czysto krajowej sytuacji stosuje się przy ocenie kwestii, czy rozdział III dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) ma zastosowanie, to:
- czy sądy krajowe muszą stosować przepisy rozdziału III dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) w przypadku takim jak niniejszy, w którym usługodawca nie prowadzi przedsiębiorstwa w sposób transgraniczny ani nie świadczy usług transgranicznych, a mimo to powołuje się na te przepisy?
 - czy dla odpowiedzi na powyższe pytanie istotne jest, że osoba prowadząca dom publiczny świadczy usługi głównie na rzecz prostytutek, które mają status pracowników niezależnych i pochodzą z innych państw członkowskich niż Niderlandy?
 - czy w celu udzielenia odpowiedzi na powyższe pytanie trzeba ustalić, czy przedsiębiorstwa mające siedzibę w innych państwach członkowskich były lub będą rzeczywiście zainteresowane utworzeniem domu publicznego z witryną okienną w Amsterdamie?
- 3) O ile usługodawca może się powołać na przepisy rozdziału III dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36): czy art. 10 ust. 2 lit. c) tej dyrektywy stoi na przeszkodzie wymogowi takiemu jak wymóg będący przedmiotem sporu w niniejszej sprawie, że właścicielowi domów publicznych z witryną okienną wolno wynajmować pokoje na godziny tylko prostytutkom, które są w stanie porozumieć się z osobą prowadzącą dom publiczny w zrozumiałym dla niej języku?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
dnia 17 lipca 2014 r. – Kyowa Hakko Europe GmbH przeciwko Hauptzollamt Hannover**

(Sprawa C-344/14)

(2014/C 339/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kyowa Hakko Europe GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hannover

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy mieszaniny aminokwasów takie jak te, których dotyczy spór (RM0630 lub RM0789), z których (w połączeniu z węglowodanami i tłuszczami) wyprodukowany jest środek spożywczy, którym zastępuje się substancję zasadniczo niezbędną do życia i obecną w normalnej diecie, ale w pojedynczych przypadkach wywołującą alergię, a przez co umożliwia się unikanie pogorszenia stanu zdrowia ze względu na alergię, łagodzenie, a nawet wyleczenie występujących już zmian chorobowych, należy zaliczyć do leków złożonych z dwóch lub więcej produktów zmieszanych do celów profilaktycznych lub terapeutycznych objętych pozycją 3003 Nomenklatury scalonej ⁽¹⁾?

W przypadku, gdy odpowiedź na pytanie pierwsze miałyby być negatywne:

- 2) Czy te mieszaniny aminokwasów należy zaliczyć do przetworów spożywczych objętych pozycją 2106 Nomenklatury scalonej, które zgodnie z uwagą 1 lit. a) do działu 30 tej Nomenklatury są z niego wyłączone, ponieważ nie mają żadnego działania profilaktycznego lub terapeutycznego poza dostarczaniem pożywienia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1001/2013 z dnia 4 października 2013 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 290, s. 1).